

Francov proglas bo gotovo znatno zmanjšal število španskih beguncev na Francoskem in bo prihranil mnogo stroškov.

Rdeči hočejo nadaljevati boje

General Franco je popolnoma zavzel Katalonijo čez francoske meje, jo očistil rdečih nadlog in zasedel tudi otok Minorko. Radi poraza v Kataloniji je morala rdeča vlada pobegniti na francoska tla. Iz Francije se je vrnil predsednik rdeče vlade Ne-

grin v Madrid in je izjavil, da bodo nadaljevali rdeči pod generalom Miajo boje v preostanku rdeče Španije, v katerih bodo igrali v najkrajšem času odločilno vlogo borbe za Madrid, Valencijo ter Kartageno in Alicante. Nadaljevanje brezuspešnih bojev je po mnenju vsega sveta blaznost, kakršne so zmožni le komunistični krvoloki. General Franco je že otvoril boj za Madrid v nedeljo s silovitimi bombardiranjem mesta.

Kako pišejo ...

Nemško-nacionalni list, ki izhaja v Zagrebu pod naslovom »Deutsche Nachrichten« (nemške vesti ali poročila), se je v številki od 4. februarja na široko razpisal zoper demokracijo in demokratične države. Vzel je pred vsem na piko angleško, francosko in ameriško demokracijo, ki nasprotujejo osi Rim-Berlin. Postavljajoč logiko na glavo, se ta list trudi v potu svojega obraza dokazati, da v teh državah ne vlada svoboda ter da je delovno ljudstvo pod demokratičnim vladstvom najbolj stiskano. Ker pa nemško-nacionalno glasilo ne zaupa svojim dokazom, da bi z njimi koga prepričalo, zato proti koncu lopne po demokratih, ki se nahajajo tudi v nemških vrstah. Te pa bo najmanj prepričalo,

ker je vendar lepše živeti pod demokratično svobodo kakor pa v koncentracijskih taboriščih diktatorskih vlad. Zagrebški nemški list, ki ga kot odgovorni urednik podpisuje Hans Moschitz, se v isti številki hudo spodtika nad oblastveno odredbo, da se morajo v naši državi imena, ki so slovenskega, hrvaškega in srbskega izvora, pisati v slovanskem pravopisu. Temu čudnemu pristašu plemenske čistokrvnosti bi kajpada bilo bolj všeč, če bi zopet primarširali stari nemškutarski Ribitschi, Mlinaritschi, Ambroschitschi, Tschernenschegg in drugi pravopisni nestvori. Našemi človeka slovenske krvi s sch, tsch in gg, kolikor hočeš, s tem ga ne napraviš za Nemca.

Po krščanskem svetlu

Pastirski list jugoslovanskih škofov, ki se bo katoliškim vernikom naše države prebral od 1. do 3. postne nedelje, razpravlja v stvarni in tehtni, resnobni in v poljudni besedi o zakramentu sv. zakona, ki je začetek in temelj človeške družbe. Z ozirom na žalostno dejstvo, da se tudi pri nas širijo pogubonosne zablode v zakonskem življenju, je potrebno opozoriti na veliko skrivnost sv. zakona in na velike dolžnosti, ki jih imajo zakonci drug do drugega,

do družine, do naroda in do cerkve. Zakonska zveza izhaja od Boga, v Novi zavezi je Kristus utrdil svetost zakona in dvignil to zvezo med kristjani k dostojanstvu zakramenta, ki je vir milosti. Prvotni in glavni namen zakonske zveze je roditi in odgajati otroke ter tako ohranjati človeški rod, razen tega morajo biti zakonci drug drugemu v pomoč. Da more zakon doseči ta namen, mora biti dosmrten. Krščanska poroka, veljavno sklenjena in izvršena, ima

»Da, jaz sem,« je ona odvrnila samozavestno. »A kaj vas briga, ali sem jaz ali ne?«

Stefan — on je namreč bil — se je streznil. Osorno je odvrnil:

»Nič! Svet je poln žensk in četudi niso vse tako lepe kot vi, je večina izmed njih mnogo bolj prijazna in ljubka.«

»Res?« je vprašala Nina.

Tenadoma se je začela smejati in je priliznjeno dejala:

»I grdun! Zdi se mi, da ga imate pod kapo.«

»Zdalo. Samo radi tega sem pil, ker se vam nisem popadel.«

»A ga je prijela za roko in peljala proti mostu, pri mostu sta zavila proti hribčku, ki je bil pozorišče njunega spora.«

Vseda sta se pod smreko in se začela pogovarjati. Izpraševala sta se in si povedala vse svoje zasebne zadeve. Stefan je pripovedoval o tovarni, očetu, materi in svojih načrtih. Nina je govorila o svojih letih v samostanu, materi, Kazimiru in učencih. Stefan se je začudil in vznemiril, ko je slišal, da Nina poučuje.

»O, to ni nič posebnega. Jaz jim vsako melodijo zaigram, oni pa jo za menoj ponavljajo. Včasih jih nekoliko ozmerjam, da ljudje ne bi mislili, da mi zastoj plačujejo, včasih pa jih pobožam in pohvalim, da ne bi izgubili veselja do učenja. Poučevanje je lahka stvar. Le z nekaterimi je križ, ker so tako

omejeni, da jim ne morem nič dopovedati. Najraje bi jih nagnala, a ne morem, ker mi je denar, ki ga dobim, zelo potreben. Med njimi pa so tudi zelo ljubki otroci. Te bi najraje objemala in božala kot vas, Stefan. Tako jih ljubim, kakor da bi bila njihova mati.«

Stefan jo je pobožal po laseh.

»Nina vi bi bili lepa, mala mama. Kaj bi rekli k temu, če bi se midva vzela in bi imela lepo hišico ter mnogo otrok, fantkov in deklic ... Ali ne bi bilo lepo?«

Nina se je nehote nekoliko odmaknila.

»Ne, hvala lepa ... Z otroci je križ ...«

Stefan je bil razočaran. Nekam poparjen je dejal:

»Če se boste poročili, boste vendar imeli otroke.«

»Ne vem! Ni gotovo. Koliko je takih žen, ki so že dolgo vrsto let poročene, a vključ temu nimajo otrok.«

Stefan se je za trenutek zamislil, nato pa je rekel:

»Aha, zdaj razumem ... Gospod župnik je preteklo nedeljo govoril o zakonskem življenju in je omenil žene, ki nočejo otrok, ker bi jim bili v napotje pri zabavah.«

»In kaj je rekel o takih ženah?«

»Povedal je, da s tem grešijo in jih bo zadela božja kazen.«

po božji volji najtrajnejši obstoj in nerazdružljivost, ki je nobena človeška oblast ne more zmanjšati. Ako ljudje to zvezo pretrgajo, je to krivično in neveljavno. Razveza zakona je poseganje v božje pravice in veliko zlo. Razveza zakona (razporka) žali ženino dostojanstvo, onemogočuje pravo vzgojo otrok in zastruplja družine in s tem tudi državo, »kajti država je taka, kakršne so družine in ljudje, iz katerih sestoji« (Pij XI.). Da se prepreči nesrečni zakoni, je potrebno, da se zaročenci prej v krščanskem smislu pripravijo, ker od dobre priprave zavisi v veliki meri zakonska sreča. Da bosta zaročenca v zakonu resnično dosegla notranje zedinjenje, morata biti v vseh važnih stvarih istih misli, istega duha in čustvovanja, torej predvsem iste vere. Če tega ni, pride v družini do nesoglasij in je krščanska vzgoja otrok zelo otežkočena. Da se zabrani večje zlo, dovoli cerkev mešane zakone, toda samo takrat, če ima zagotovilo, da bodo vsi otroci katoliško krščeni in vzgojeni, in če so odstranjene nevarnosti za večno zveličanje. Poroka, ki se sklene samo pred državnim uradnikom, je po cerkvenih zakonih neveljavna. Namen zakona je, da daje cerkvi in državi potomstvo. Zakonci, ki tega namena ne izpolnjujejo, grešijo proti Bogu, ker prelamljajo njegovo zapoved. Grešijo proti samim sebi, ker se s tem, če nočejo otrok, oropajo najlepše utehe in zadovoljnosti v svoji starosti in ker si onemogočijo najglobljo srečo družinskega življenja. Cerkev jemljejo naraščaj, državi člane, svojemu narodu pripravljajo počasen in nečasten konec. V prejšnjih časih je razsajala v mnogih naših krajih črna kuga in opustošila cele vasi in mesta. Sedaj pa je zavlada bela kuga, ki je še večja nevarnost za narod. Naj se starši ne bojijo številnih otrok, ki res pomenijo mnogo skrbi, pa tudi mnogo veselja. Na žalost je mnogo okrutnih mater, ki bi lahko dete rodile in odgojile, pa napadejo s pomočjo brezvestnih ljudi življenje otroka, ki je še skrit v materinem te-

mer ni iz stekla samo strop in pod, marveč so tudi stene steklene. Mizice, čajne vozičke, pladnje imamo že precej časa iz stekla, a samo ameriška redkost je, da so iz steklenih niti stekane obleke in zastori. A dotični krogi, ki se bavijo s steklarstvom, prav resno trdijo, da pride čas, ko bomo imeli preproge, pohištvo in blago — iz stekla.

Dva največja ledolomilca

Še letos bodo Rusi poslali v severne vode dva nova ledolomilca. Prvega bo ime »Stalin«, drugemu pa »Kaganovič«. Prva ladja bo obenem nekakšna admiralska ladja brodovja ruskih ledolomilcev. Prve vožnje z njo se bodo udeležili tudi inženirji in mehaniki, ki bodo študirali svojstva ladje v pogledu tehnike.